

AIM RAPPORTEN 2019
UGANDA

INNHold

Introduksjon	4
Praktisk informasjon.....	5
Kost og Losji.....	5
Transport.....	6
Kulturuke.....	6
Fontes Foundation Uganda	7
Kort om organisasjonen.....	7
Organisering.....	8
Hovedprosjekt: Commercial Kitchen.....	9
Undervisning, kurs og aktiviteter.....	10
Evaluering.....	11
Kampala School for Handicapped Children	12
Kort om organisasjonen.....	12
Viktigheten av arbeidet.....	13
Evaluering.....	14
Kamwokya Christian Caring Community	15
Kort om organisasjonen.....	15
Organisering.....	16
Aktiviteter.....	17
Totalevaluering.....	19
Kamwokya Primary School	20
Kort om skolen.....	21
Besøket og aktiviteter.....	21
The Dream Foundation	22
Kort om organisasjonen.....	22
Aktiviteter.....	23
Evaluering.....	24
Youth Alive Uganda	27
Kort om organisasjonen.....	27
Aktiviteter.....	28
Evaluering.....	29
Sanyu Babies Home	30
Kort om organisasjonen.....	30
Aktiviteter.....	31
Evaluering.....	32
Lederens avsluttende ord	33
Organisasjonenes kontaktinfo	34

INTRODUKSJON

Aid In Meeting er et bistand- og kulturprogram for medlemmer av Lions Club Norge i alderen 20-30 år, eller som er medlem av Lions' studentklubber. Aid In Meeting ønsker å fremme kunnskap om bistandsarbeid og styrke interkulturell forståelse blant norske ungdommer. AIM delegasjonene tar aktivt del i bistandsarbeidet som skal gjennomføres i form av grundig planlegging, budsjettutforming og møte med organisasjonene når de ankommer landet de skal jobbe i.

AIM-delegasjonen arbeider selvstendig fra Lions Norge, og bestemmer prosjektene selv. AIM komiteen, som består av representanter fra hovedkontoret til Lions Norge og presidentene i studentklubbene, skal kun godkjenne prosjektene og budsjettet. Dette gjør at delegasjonen får god erfaring innen samarbeid, beslutningstaking, evaluering, research og ikke minst selvstendig arbeid. I tillegg er et av kravene til AIM at prosjektene skal være bærekraftige, noe som betyr at prosjektene skal være nyttige i lang tid framover.

I år var det to delegasjoner som reiste. Den ene delegasjonen på fem studenter dro til Zambia for å avslutte finansieringen av de pågående prosjektene som har vart fra 2016, og den andre delegasjonen dro til Uganda for å gjenopprette nye samarbeid og prosjekter i årene fremover. Årets Uganda delegasjon bestod av syv studenter fra ulike byer i Norge. Tre fra NTNU Trondheim, to fra Ulsteinvik Folkehøgskole, én fra Universitetet i Oslo og en fra det Arktiske Universitet i Harstad. Sammen ble det planlagt og gjennomført et fire ukers opphold i Uganda fra den 8. juli 2019 til den 8. august 2019.

Mye av arbeidet startet før avreisen til Uganda. Etter at det ble klart hvem som ble valgt til å dra, ble det avholdt et fellesmøte i Trondheim i begynnelsen av mars med begge delegasjoner sammen med fagsjef for leir og utveksling i Lions Norge Stefan Trygve Soos og tidligere AIM leder Sigve Naustdal Schjølset. På dette møtet ble alle delegatene informert om Lions sitt arbeid både i Norge og internasjonalt, og prosjektene til fjorårets AIM delegasjon i Zambia. I april møttes delegasjonen til Uganda for andre gang i Trondheim hvor det ble bestemt hvilke organisasjoner som skulle vurderes og kontaktes. Sammen ble vi enige om at alle skulle få en

Kontaktinformasjon

AIM Uganda delegasjonen 2019

Pia Malene Andersen

(Leder):

piamalene@hotmail.com

+4747162107

Kristian Holen Danielson

(Nestleder):

kristian.holen.danielson@hotmail.com

+4748177098

Morten Bjerkelund:

morten_bjerkelund@hotmail.com

+4748606332

Amanda Bolann:

Amandalouisee@hotmail.no

+4791732938

Sabina Jakobsen:

Sabina_francine@hotmail.com

+4794816542

Kristin Engen:

Kristin.engen@vikenfiber.no

+4797708203

Lovisa Petersson:

llmpsg@hotmail.com

+4790107168

organisasjon hver, noe som gjorde arbeidet mer effektivt. Kommunikasjonen med organisasjonene ble fulgt opp av Skype-møter hvor gruppen oppdaterte hverandre. Vi tok kontakt med både nye og tidligere samarbeidspartnere via e-post, og sørget for at kommunikasjonen var kontinuerlig fram til avreise.

PRAKTISK INFORMASJON

Det meste av planleggingen før avreise ble gjort av delegasjonen selv og med hjelp fra Lions Club Norge. Vi fikk også hjelp av David Mutayisa, vår Lions Club Uganda kontakt, og som leder av en NGO kalt Spice of Life. Vi kontaktet David tidlig i planleggingen for å sikre vertsfamilier til den første uken og en sjåfør til transport under hele oppholdet. Under selve oppholdet var David en viktig støttespiller for oss, da han er godt kjent med ulike organisasjoner i Uganda, spesielt i Kampala-området, og har et stort nettverk innenfor Lions Club Uganda. David besøkte organisasjonene vi hadde kommunisert med før avreisen vår, noe som var til stor hjelp. I Uganda, som i andre steder hvor det drives mye bistand, vet mennesker å utnytte systemet. Vi ble advart mot «overnight schools» som i all hovedsak går ut på å sette opp skoler over natten og hente inn barn for å bevise at NGO'en er ekte. Uanmeldte forhåndsbesøk er derfor en god ide for å finne ut om det er en seriøs og legitim organisasjon og noe som neste års delegasjon bør vurdere.

KOST OG LOSJI

De ukene vi ikke bodde hos vertsfamilier, bodde vi på *Evelyn Apartments* i Kisaasi. Vi bodde fire i en leilighet, og tre i den andre. Leilighetskomplekset ligger ca. 15 minutter unna Davids kontor, og ganske sentralt i Kampala. De første dagene av oppholdet var alle fornøyde da alt virket som det skulle med vann, strøm og internett. Dessverre oppstod det flere overraskelser underveis. Det var flere elementer i bookingen som viste seg å være usanne, som blant annet gratis internett og strøm. Dette var noe som ble skrudd av etter den første uken. Vi ordnet et møte med eieren, og fikk på plass en avtale om at vi ikke skulle måtte betale strøm da det ikke stod noe om dette i bookingen. Leilighetene var helt nye, med staselige møbler og hvitevarer. Dessverre var det litt for nytt, så de bygde så og si leilighetene mens vi bodde der. (Les: Mye bråk og forstyrrelser). Vi anbefaler derfor neste års delegasjon å velge et annet sted å bo. Vi spiste for det meste både frokost og middag i leiligheten, mens lunsj vanligvis ble spist ute da de aller fleste besøkene våre varte hele dagen. Vi handlet vanligvis matvarer og andre husartikler på Shoprite, som er et større supermarked som finnes flere steder i Kampala.

TRANSPORT

Under hele oppholdet hadde vi både minivan og sjåføren Paul Sezooba til disposisjon. Vi benyttet oss kun av sjåfør til transportering til og fra besøk, som for det aller meste var innenfor vanlige ugandiske arbeidstider. Vi ble alle god venn med Paul og var kjempefornøyd med arbeidet hans. I tillegg til å kjøre oss rundt hjalp han oss også med andre mer praktiske ting som blant annet å ordne sim-kort, bli med oss på lokale markeder for å slippe «mzungu-priser» og vise oss rundt i byen. Vi satte umåtelig stor pris på dette. Utenfor arbeidstiden benyttet vi oss for det meste av Uber, som kostet rundt 5000 UGX (ca. 11 kr) per kjøretur. Vi holdt oss unna Boda Bodas da vi ble frarådet å sitte på med disse fra ambassaden. Det finnes dog Safe Boda, som er en Uber-versjon av Boda Bodas.

KULTURUKE

Kulturuken blir alltid gjennomført den første uken av oppholdet. Dette er fordi delegatene skal bli kjent med kulturen i landet, utveksle erfaringer med vertsfamilien og danne et nettverk tidlig. Vi ankom Entebbe flyplass sent på kvelden mandag 8. juli, hvor vi ble vi hentet av David og Paul og deretter kjørt til de ulike vertsfamiliene i og rundt Kampala. Vår ankomst i Uganda sammenfalt med en konferanse i Milano de aller fleste distriktslederne var på. Dette gjorde at organiseringen av delegasjonsmedlemmene i de ulike vertsfamiliene ble litt annerledes enn antatt. Vi fikk allikevel møtt alle familiemedlemmene de de kom tilbake fra Milano i slutten av kulturuken. Selve kulturuken var veldig gøy. David og sjåføren vår Paul hadde planlagt mye av aktivitetene før vi ankom, så det gikk radig når vi først var i gang. Vi besøkte mange flotte attraksjoner Kampala har å by på, blant annet Bahai-tempelet (som er ett av ni i verden), Pilgrimssenteret, Gaddafi-moskéen og Kasubi Tombs. En av vertsfamiliene tok hele gjengen med til en eiendom de eide langt ute i bushen. Dette var en fin opplevelse hvor vi fikk se mye av Ugandas natur. Noen dro også til kirken med vertsfamilien sin, som var en god anledning til å se ekte afrikansk gospel.

Bilde: Gaddafi-moskeen

Fontes Foundation Uganda

KORT OM ORGANISASJONEN

Fontes Foundation Uganda ble grunnlagt for over ti år siden av den norske Koestler familien. Organisasjonens opprinnelige fokus var etablering av vann- og sanitæranlegg, men har senere startet prosjekter som dekker temaer som utdanning og ungdom. Styret i Fontes består av medlemmer av Koestler-familien, og mottar ingen type lønn for deres involvering i organisasjonen.

ORGANISERING

Vår kommunikasjon med Fontes var for det meste gjennom mail, og vi holdt jevnlig kontakt med direktør for Fontes, Juliane Granly. Det var kun Juliane vi kommuniserte med før avreise, men vi ble kjent med Surea (prosjektleder for ungdomsprogrammet), Agnes (prosjektleder for Vest-Uganda) og Dennis (leder for ungdomssenteret).

HOVEDPROSJEKT OG AKTIVITETER

Første møte med Fontes Foundation Uganda fant sted på kontoret deres i Kampala. Vi ble vist rundt i deres flotte kontorlokale, som de deler med selskapet Laboremus som jobber med tekniske løsninger innenfor økonomi. Under det innledende møtet fikk vi som gruppe introdusert oss selv, vår kontaktperson David likeså og vi fikk hørt på deres ansatte presentere sine roller. Direktør Juliane Granly gikk gjennom store deler av organisasjonen, historien, strukturer og nåværende prosjekter. Surea Njuki, Youth Program Manager, fortalte om hvordan Fontes jobber med å utvikle unges ferdigheter og kunnskap ved Fontes Youth Center, slik at flere kan komme i arbeid og øke sin livskvalitet. Leder for Fontes' vannprosjekter og finansielle oppgaver, Agnes Kampire, prøvde å forklare oss andre aspekter ved Fontes som organisasjon, utover arbeidet med de unge. Fokuset ble utover i møtet rettet mot spesifikk undervisning og opplegg for utvikling av kunnskap og ulike ferdigheter hos Fontes' studenter. Studentene de hadde i ulike kursgrupper nå hadde helt ulik bakgrunn, men Fontes var klare på at de gjorde det de kunne for å gi et studietilbud som var tilgjengelig for flest mulig med tanke på pris. Hovedfokuset i undervisningen lå på språklige ferdigheter, i form av engelsktimer. Videre var det matlagingskurs for å lære studentene noe teknisk og businessklasser for å la elevene få en forståelse av hvordan man kan bruke ferdighetene sine til å tjene penger. Avslutningsvis viste de fram Refactory som var et relativt nytt prosjekt som omhandlet IT-opplæring for unge studenter.

For oss var det spennende å se at selv om organisasjonen hadde startet opp med tilgang på rent vann som fokus for deres virke, hadde de nå lagt større vekt på

ungdomsutvikling. Dette føler vi passer bra til vårt mandat som AIM-delegasjon og vi føler at vi kan bidra med kunnskap og perspektiver.

Andre dagen sammen med Fontes benyttet vi på Fontes Youth Centre i Bunga, Kampala. Det var ikke store lokaler, kun noen store containere som hadde blitt satt i stand til å brukes som kontorer, et lite bibliotek, et lite kjøkken og et lite hvilerom. Over dette var det et tak som dekket containerne i tillegg til et areal på størrelse med et klasserom. Det var det de brukte som sted for undervisningen sin. Da vi kom til stedet var det undervisning i business, med et relevant tema for forelesningen. Videre fikk en omvisning av Surea og Dennis, Youth Program Manager og Leder for Youth Center. Vi innledet også samtaler angående utviklingen av Commercial Kitchen. Representantene for Fontes la fram flere ulike løsninger som vi fikk diskutert. For oss var det viktig å legge vekt på at dette skal være et bærekraftig prosjekt som skal kunne vare over flere år og dermed må ha en viss kvalitet, sikkerhet og holdbarhet. Sammen fant vi den løsningen hvor vi følte pengene fra Lions Club kommer til mest nytte. Videre så vi nærmere på selve gjennomføringen, ulike priser og samlet budsjett for prosessen det kommende året. Det var enighet om å tillate en viss romslighet i budsjettet for å ha en buffer for uforutsette utgifter som mulig kan dukke opp. Etter prosjektmøte gikk resten av dagen til videre arbeid med Commercial Kitchen, samtidig som en del av gruppa planla en undervisningsøkt i matlagingen til den påfølgende dagen. Etter dagen satt vi igjen med et inntrykk av at Fontes Youth Center ble drevet av engasjerte mennesker og dyktige undervisere.

Bilde: Vårt første møte i Fontes' lokaler med bla direktør Juliane Granly (i rødt)

Dag nummer tre hos Fontes startet med enkle kontraktsforhandlinger. Kontrakten hadde blitt lagd og diskutert smått på forhånd, men det hadde likevel dukket opp noen små punkter som partene var enige om at burde endres før kontraktsignering. Vi gjennomførte en matlagingsseanse med Fontes-studentene. Vi hadde valgt et kjøttfritt alternativ, grønnsakscurry med tilhørende ris og chapati. I tillegg til å forberede maten skulle elevene øve seg på å servere maten og behandle kundene på en profesjonell måte. Målet var å gjøre det mest mulig praktisk og reelt. Resultatet ble vellykket, både i form av velsmakende mat og fornøyde kursdeltagere.

Bilde: Lovisa bidrar med kokkekunnskapene sine

Bilde: En av de flinke kokkelærlingene i gang med grønnsakscurryen

En del av gruppa ble igjen for fotballtrening med Fontes-laget på kvelden. De hadde trening på en humpete gresslette et steinkast fra senteret. Økta var velorganisert av Coach Hamiz, en CAF-B-utdannet (gjennomført diverse offisielle trenerkurs gjennom det afrikanske fotballføderasjonen) som også jobbet i fotballklubben KCCA. Inntrykket var veldig positivt og vi fikk inntrykk av at dette var noe spillerne satte høyt på prioriteringslista i deres hverdag. Den helgen skulle de spille treningskamp, og de deltok ofte på turneringer. Samlet sett ga denne dagen oss en bredere forståelse av studentenes bakgrunn og kunnskapsnivå, samt Fontes fritidstilbud.

Et par uker etter våre planlagte besøksdager hos Fontes kom vi tilbake til Youth Center for Fontes' karrieredag. Dennis var konferansier og holdt liv i opplegget sammen med flotte underholdningsinnslag fra musikere og dansere. Fontes hadde fått tak i flere dyktige foredragsholdere som snakket om ulike temaer med fokus på jobbsøking. Blant annet var det representanter fra flere bedrifter som snakket om hva de så etter i arbeidssøkere. Det ble holdt CV-kurs og snakket om

arbeidsmarkedet i Uganda og hvordan det kom til å utvikle seg i framtiden. Avslutningsvis ble det holdt en rørende tale av en tidligere elev som fortalte om hvordan undervisningen hos Fontes hadde hjulpet hans utviklingen i ulike steg gjennom jobbkarrieren. I etterkant av foredragene satt ulike bedrifter på stands hvor elevene kunne oppsøke bedriftene for å få svar på sine spørsmål. Det ble også servert ulik mat og drikke ved arrangementet. Samlet sett et imponerende relevant og vel gjennomført opplegg fra Fontes' side.

Rett før hjemreise møttes to representanter fra AIM og David i kontraktsmøte med Lucrezia Biteete (tidligere direktør for Fontes) for å ferdigstille planene for hvordan Commercial Kitchen skal gjennomføres og få på plass det juridiske mellom Lions Club og Fontes Foundation. Oppfølgingen skal gjennomføres av David her nede, og videre er det opp til neste års delegasjon å vurdere mulighetene for videre samarbeid med Fontes Foundation de kommende årene.

TOTALEVALUERING

Totalt sett sitter vi igjen med et positivt inntrykk av Fontes Foundations arbeid i Uganda. Særlig tre punkter kan beskrive det vi sitter igjen med etter flere møter med deres ansatte og studenter. Dette virker først og fremst som en veldrevet og profesjonell organisasjon, som våger å tenke nytt og utvikle nye konsepter og prosjekter. Vår oppfatning er at de engasjerte menneskene i organisasjonen gjør verdien av pengene som brukes relativt stor, og er imponert av det studietilbudet de har satt sammen og utviklet de siste årene. Det virker som relevant og solid kunnskap for elevene som deltar.

Samtidig vedkjenner vi at det finnes noen uvisse elementer vi i årets AIM-delegasjon ikke har fått studert altfor nøye. Samtlige opplysninger og fakta omkring ulike organisasjonsstrukturer, utgifter i Norge og Uganda, i tillegg til samarbeidspartnere og givere har vi ikke fullstendig oversikt over. Det er viktig å påpeke at dette ikke skyldes Fontes selv, som brukte mye tid på oppstartsmøte til å gi oss en solid innføring til ulike aspekter ved organisasjonen. Dermed trenger man ikke å se på dette som noe direkte negativt, men vi anbefaler neste års delegasjon å være enda mer nysgjerrig på organisasjonen. Med økt kunnskap kan man forhåpentligvis også bidra mer til utvikling, og finne ut hvor pengene skaper mest verdi.

Årets delegasjon er spente på hva Fontes Foundation i Uganda får til på et år. Planene for Commercial Kitchen er konkrete og vi har tro på deres

gjennomføringskraft. Med oppdateringer fra kontaktperson i Uganda, vil neste års delegasjon ha grunnlag for å vurdere Fontes kvalitet underveis, og se hva de klarer å utrette.

Vår anbefaling til neste års delegasjon vil være å opprette kontakt med Fontes for ytterligere samarbeid så tidlig som mulig. Commercial Kitchen skal være et bærekraftig prosjekt og "hjelp til selvhjelp" som innebærer inntekstgenererende muligheter. Utgangspunktet for bygging av kjøkken hviler derfor på at det skal være mulig å bygge videre på kjøkkenet som skal ferdigstilles innen dette året er omme. Et suksessfullt prosjekt skal helst kunne pågå i tre år, med muligheter for videreutvikling. Ønsker man å besøke og samarbeide videre, vil det være naturlig å besøke både kontorene deres og Youth Center, slik som ble gjort i år. For å få et bredt inntrykk vil det være smart å prøve å involvere delegatene i undervisning og matlaging, og stille med folk på en fotballtrening og danseøvelse. I år introduserte Fontes oss så vidt for prosjektet Refactory som virket som en populær nyvinning. Det er et IT-kurs som vi ikke fikk muligheten til å besøke eller involvere oss i. Det kunne også kunne vært interessant for en kommende delegasjon å ta en nærmere titt på.

Kampala School For The Physically Handicapped

“Ours is a story of hope, it is that kind of school that takes the sting out of what society calls Disabled”

KSPH er en organisasjon som arbeider for at barn med ulike funksjonshemninger i Kampala også skal ha tilgang på førskoleutdanning, med mål om å gi hvert enkelt barn et godt utgangspunkt for livet deres videre. Mer spesifikt tilbyr de barn med ulike utfordringer en skreddersydd timeplan, samt en rekke andre aktiviteter som rehabilitering og kunst og håndverk. Dette sammen med de dedikerte ansatte hos KSPH, gis hvert enkelt barn en mulighet til å kunne utvikle seg på lik linje som alle andre friske barn i Kampala.

KORT OM KSPH

KSPH ble stiftet av et ugandisk ektepar for ca. 50 år siden. Ekteparet hadde to barn som begge ble født med alvorlige funksjonshemninger. Samfunnet hadde en stor mangel på tilbud om hjelp til familier som befant seg i lik eller tilnærmet lik situasjon som ekteparet. Dermed tok ekteparet kontakt med et fåtall profesjonelle yrkesfolk, som de ansatte for å hjelpe barna deres i det daglige. De oppdaget fort at hjelpen de mottok gjorde barna deres mer rustet for de utfordringer livet som funksjonshemmet i Kampala ville medføre, og ordet spredde seg fort. Etter hvert ble også flere familier med, som resulterte i utviklingen av det som i dag heter Kampala School of the Physically Handicapped.

I dag består skolen av ca. 180 elever i alderen 6-18 år. Skolen har dermed hjulpet tusenvis av barn ut i samfunnet, til tross for de ulike hemninger de står ovenfor. Hovedtanken er nemlig at elevene ikke er ofre, men heller viktige ressurser som samfunnet i Kampala har nytte av dersom noen gir dem muligheten.

Skolen hjulpet tusenvis av barn med ulike funksjonshemninger til å etablere et godt liv i et samfunn som ikke direkte er tilrettelagt for personer med funksjonshemninger. Et skoleår består av tre semestre, derav et semester koster i underkant av 200 dollar. Hovedtanken bak vært semester er å lære elevene at de ikke er ofre, men heller potensielle ressurser som samfunnet kan ha nytte av - Det kreves bare at noen gir dem muligheten til å lære.

Bilde: Velkomstplakaten til KSPH

Bilde: Elevene i gang med håndverkklassen

KSPHs MÅLSETTING

Organisasjonens mål har i utgangspunktet vært det samme som da arbeidet startet for 50 år siden. De ønsker å kunne tilby barn med ulike funksjonshemninger en læringsplattform med et bredt spekter av aktiviteter som gjør at også de kan føle seg som en viktig del av samfunnet. I tillegg velger organisasjonen å fokusere på styrken til hvert enkelt barn, og ikke på de ulike hindringer de måtte stå ovenfor. Dermed er også del av målsettingen å styrke elevenes selvtillit. Slik lærer de at ingen ting er umulig, til tross for at de lever med en funksjonshemning.

VIKTIGHETEN AV ARBEIDET

For det første er det ingen hemmelighet at livet som funksjonshemmet byr på en rekke utfordringer, uansett hvor i verden man måtte befinne seg. Realiteten er at Kampala er svært lite tilpasset for barn med funksjonshemninger. I tillegg er det få som snakker om temaet. Resultatet blir dermed at enkelte barn risikerer å falle utenfor samfunnet, uten å ha blitt gitt mulighet til å lykkes. Dette i kombinasjon med lite kunnskap om hva det faktisk innebærer å være funksjonshemmet, gjør det nesten helt umulig for barn å kunne gjennomføre helt dagligdagse oppgaver som vi andre tar som selvsagt. Dermed er organisasjoner som KSPH helt avgjørende for at barn med ulike funksjonshemninger, også får muligheten til å vokse opp.

For det andre er det ekstremt dyrt både for foreldrene og barna, å ta vare på et funksjonshemmet individ. Eksempelvis finnes det ingen kur på Cerebral parese (CP), men det finnes behandling som kan lindre plagene. Behandlingen kan innebære ulike former for trening, ergoterapi, og fysioterapi som alt koster mye penger. KSPH tilbyr alle disse formene for behandling, i tillegg til de andre aktivitetene de har tilgjengelig på senteret. En del av barna vi møtte på KSPH med Cerebral parese hadde også en nedsatt evne til å kunne lære, huske og forstå. Derfor tilbyr KSPH en skreddersydd timeplan til hver enkelt elev, for å ivareta den enkeltes behov på best mulig måte. Hvert semester koster rett under 200 dollar, og i tillegg til behandling får også barna en utdanning.

Organisasjonen har ansatt husmødre som jobber i sovesalene på skolen, som hjelper barna med så å si alt de trenger. Vi snakket med en av dem, som fortalte at hun alene hadde ansvaret for 40 barn med ulike funksjonshemninger. Husmødrene er en vanvittig viktig ressurs på skolen, fordi de hjelper barna med de dagligdagse gjøremålene, som familiene til barna ikke har mulighet til å ta seg av selv.

TOTALEVALUERING

KSPH muliggjør alle barns rett til utdanning, samt bidrar de til at barn med funksjonshemninger og deres familier kan fungere i samfunnet. Gjennom ulike aktiviteter som rehabilitering, musikk, og kunst og håndverk innhenter barna viktige egenskaper som kreves for å kunne leve et godt liv. I tillegg tar organisasjonen tak i et tema som ellers i samfunnet ikke tilstrekkelig blir diskutert. Svært få vet hva det innebærer å være funksjonshemmet, og enda færre vet noe om hvordan det er å leve med det. Dermed gjør KSPH en ekstremt viktig jobb, som absolutt er noe AIM videre kunne få til et samarbeid med.

KSPH var ikke en organisasjon vi hadde kontaktet på forhånd, og det var mer eller mindre tilfeldig at vi besøkte dem. Dermed hadde vi ikke et eget prosjekt i år rettet mot KSPH. Dersom vi skulle fått til et prosjekt med dem, kan en ide være å fokusere på det elevene selv lager og selger til ulike kunder. De lager utrolig mye fint av god kvalitet, og hvis man kunne ekspandert denne driften kunne de nok også tjent en del mer penger som kunne kommet barna til nytte.

Kamwokya Christian Caring Community (KCCC)

KORT OM ORGANISASJONEN

KCCC ble grunnlagt i 1987 med hjelp fra Dr. Miriam Duggan, en irsk misjonær som har dedikert livet sitt til medisinsk arbeid i ulike deler av Afrika. I 30 år jobbet hun på St. Francis sykehus i Kampala. Organisasjonen ble i all hovedsak startet for å forebygge og forhindre spredningen av HIV/AIDS i Kamwokya-slummen og redusere de sosioøkonomiske utfordringene knyttet til . KCCC jobber derfor på mange ulike måter med å styrke samfunnet i Kamwokya, i tillegg til det medisinske. De hjelper syke som kommer til klinikken både med rådgivning, testing og medisiner. I tillegg til å tilby HIV/AIDS behandling har de også en fødeavdeling, og klinikken er åpen for pasienter med andre sykdommer som tuberkulose. Organisasjonen har svært kristne verdier, som å tjene Gud, vise nestekjærlighet og dele hva man har med sitt folk.

ORGANISERING

Organisasjonen er drevet av et styre med direktør Francis Mbaziira i spissen. Nelson Seruma var vår kontaktperson fra KCCC i planleggingen av besøket, altså før selve avreisen. Han var svært tilgjengelig og behjelpelig på mail. Nelson er leder for de ulike programmene KCCC har gående, og er derfor også han som er ansvarlig for eventuelle prosjekter AIM vil velge å begi seg ut på.

Bilde: Slummen i Kamwokya

Bilde: Laboratoriet i KCCC sin HIV-klinikk

AKTIVITETER

Vårt første møte med KCCC fant sted ved deres hovedkontor, som ligger i Old Kira Road, Kamwokya. Organisasjonen eier en rekke bygg til deres mange prosjekter, hvorav deres hovedkontor ligger i øverst i en tre etasjers hus. De to andre etasjene blir brukt som en klinikk for å gjennomføre mye av arbeidet deres. Kontoret er godt organisert, der alle ansatte har et eget kontorhjørne. Vi startet vår første dag her med et møte med ledelsen, hvor vi ble kjent med daglig leder/direktør - Mr. Mbaziira Francis, kontaktperson/programleder - Mr. Seruma Nelson, ansvarlig for sykepleierne - Mrs. Nakafeero Clare Yiga, koordinator for ungdoms- og SRHR (seksuell og reproduktiv helse og rettigheter) avdelingen - Mukiibi Lawrence, ansvarlig for barnas velferd og utvikling avdelingen - Ms. Nassali Ritah og Mrs. Serunjoji Agnes. Innledningsvis fortalte Francis oss om KCCC sin historie og bakgrunn. Som tidligere nevnt, ble organisasjonen grunnlagt for å forebygge spredningen av HIV/AIDS i Kamwokya, samt redusere de sosiale og økonomiske konsekvensene rundt dette. Etersom KCCC har blitt større opp gjennom årene, har organisasjonen nå muligheten til å fokusere på flere områder enn dette. Videre fortalte hans kollegaer oss om de resterende programmene til KCCC, og hvordan organisasjonen fokuserer hovedsakelig på å ha et tilbud for de mest fattige og sårbare. Derfor er mye av det KCCC tilbyr enten gratis eller svært rimelig. Av prosjekter, programmer, rådgivning og tester på klinikken, ungdomssenteret og barneskolen finner tilbyr KCCC som følgende:

- HIV/AIDS, behandling, omsorg og støtte
- Tuberkulose, behandling og omsorg
- Malaria, behandling
- Diabetes, behandling og rådgiving
- Livmorhalskreft, rådgiving
- Vaksinasjon for barn mellom 0-5 år
- Sjelesorg
- Hjemmebasert omsorg (reiser til hjem for å pleie/rådgive)
- Laboratorium undersøkelser
- Behandling av pasienter på generelt grunnlag
- Tannhelse
- Seksuell og reproduktiv helse
- Lobbyvirksomhet og beslutningspåvirkning
- Utdanningsstøtte til barn og unge
- Omsorg for foreldreløse/sårbare barn
- Samfunnsøkonomisk rådgiving og myndiggjøring
- Samfunnsoppbygging
- Yrkesopplæring
- Trygg omskjæring av menn
- Forebygging av hivsmittning fra barn til mor
- Idrett- og informative aktiviteter for ungdommer
- Informering om ernæring

- Fødestue

“A country where the poor and vulnerable enjoy a good quality of life”
Visjonen til Kamwokya Christian Caring Community.

Etter møtet fikk vi en omvisning av alle lokalene til KCCC. Vi fikk se Sr. Miriam Duggan School, ungdomssenteret, og mer av klinikken og kontoret. Alt i et så har de store områder til å gjennomføre arbeidet deres.

Den andre dagen fikk vi være med på noen av de ulike arbeidsområdene KCCC fokuserer på. Tre av oss var med på vaksinerings av barn. Vår oppgave her var hovedsakelig å observere hvordan det ble ført logistikk og høre hva for informasjon og spørsmål mødrene fikk. Under samtalen mellom mødrene og sykepleieren ble det loggført informasjon om barnet og moren, for å vite om hvilke vaksiner barnet bør ta. Utenom det så bidro vi med å hjelpe til å holde barna rolige under hele prosessen av vaksineringsen, samt snakke med mødrene. Det var to ansatte fra KCCC som var tilstede, en hadde ansvaret for loggføringen, mens den andre satte vaksinene. Hele prosessen foregikk effektivt, mødrene og barna måtte ikke vente lenge før det var deres tur. Likevel så er det verdt å nevne at det kunne komme opp til flere hundre mødre med barn i løpet av en dag som skulle vaksineres, noe vi ikke var vitne til under vårt besøk. Vi fikk dermed ikke sett hvordan arbeidet blir gjennomført under mer hektiske omstendigheter. Dessuten er det greit å merke seg at KCCC ikke hadde et eget område for akkurat dette arbeidet, i stedet ble det brukt noe som ligner en “bakgård” til Den Katolske Kirke som var rett ovenfor gata fra klinikken.

Samtidig så fikk noen av oss være med på laboratoriet, der vi blant annet fikk se hvordan prosessen av hiv-testing foregår. Dessuten så blir andre blod-, urin og væskeprøver også forsket på her. Laboratoriet var oversiktlig og ryddig, med stor plass for de de ansatte til å arbeide.

Dessuten var flere av oss med under rådgivning av pasienter. Her var vår oppgave først og fremst observere hvordan samtalene foregikk, i tillegg til at vi kunne stille spørsmål til den ansatte i etterkant. Disse samtalene gikk ut på å finne ut hva vedkommende ønsket hjelp til på klinikken. Den ansatte stilte en rekke spørsmål for å få tilstrekkelig med informasjon. Hit kom personer som ville sjekke seg for hiv og andre kjønnssykdommer, tuberkulose, diabetes, malaria med mer. Dersom vedkommende ville sjekke seg for hiv, så ble spørsmål som “hvorfør har du hatt ubeskyttet samleie?”, “når hadde du samleie sist?” og “vet du hva risikoen med hiv og dens konsekvenser er?” stilt. Den ansatte brukte rikelig med tid for å forklare viktigheten med å beskytte seg, samt hva konsekvensene av hiv er. Deretter ble pasientene sendt videre til å ta tester. Etter cirka en halvtime så var det en ny rådgivningstime, der den ansatte gikk gjennom resultatene og veien videre med

pasienten. Dersom vedkommende trengte medikasjon kunne han/henne få det her. Det eneste som ikke blir gitt ut her er prevensjonsmidler.

I tillegg så fikk enkelte av oss være med på lageret til apoteket. Her fikk vi være med å fylle på og utlevere medikamenter. Selve lageret var et lite rom, som var fullt med hyller og esker fra gulv til tak med medisiner. Selv om det var nokså lite plass der, hadde de et klart system som fungerte bra.

Den siste dagen så delte vi oss opp igjen for å få mest utbytte av dagen. Før lunsj så fikk noen av oss være med på laboratoriet, andre på lageret, noen var med å skrive loggføring av medikamenter og de siste gikk igjennom hva vi i AIM kan kjøpe av praktiske ting til KCCC sammen med noen av de ansatte. Organisasjonen hadde laget lange lister over hva de hadde et behov for, men kostnadene for alt dette var større enn som var avsatt i budsjettet. Vi endte derfor opp med å kjøpe inn 'frakker/uniformer' for sykepleiere, samt 'kjoler' for pasienter som skal føde. KCCC ble svært fornøyde over det de fikk utlevert.

Bilde 1 og 2: AIM-delegasjonens innkjøp av fødekjoler for kvinnene på fødestuen

Videre i løpet av dagen så fikk halvparten av oss være med til Sr. Miriam Duggan School, mens de resterende i gruppa gikk til Ungdomssenteret. På skolen var det først en omvisning. Dette var en barneskole som hovedsakelig hadde elever som enten var foreldreløse, eller som generelt sett var sårbare. Senere fikk vi bidra med enkel undervisning i enkelte klasserom. Skolen er bygget på Den Katolske Kirkes verdier, noe som spiller seg gjennom skolehverdagen.

De resterende i gruppa var med til ungdomssenteret. Mesteparten av tiden gikk til å få en omvisning av slummen Kamwokya, for å forstå behovet av dette senteret. Vi ble fortalt at det er svært mange unge som verken går på skole, eller har jobb. Som et følge av dette faller disse ungdommene ut av samfunnet relativt fort. Under omvisningen kunne vi se hvor mange unge som bare henger og ikke har noe gjøre. På ungdomssenteret prøver dem å gjøre noe med dette ved og blant annet få ungdommer til å samle seg for delta på fotball- og netballtreninger. Dessuten bidrar de ansatte med undervisning i helse og omsorg, der temaer slik som HIV/AIDS, omskjæring og beskyttet samleie står svært sentralt. Dette programmet der sport og

informasjon blir kombinert, er for ungdommer mellom 10-25 år. I løpet av en uke kan det komme i overkant av hundre ungdommer, i tillegg er det verdt å nevne at det alltid kommer nye som ønsker å ta en del av dette programmet. Med andre ord så når dette ungdomssenteret ut til mange mennesker på en gunstig måte. Med tanke på at store deler av tiden gikk til omvisningen, fikk vi ikke vært med så lenge på selve ungdomssenteret. Til neste års delegasjon vil vi anbefale å bruke mer tid her for å se hvordan arbeidet deres fungerer i praksis.

Som en avslutning på besøket hos KCCC hadde vi et møte med direktør Francis. Her ble det oppsummert hvordan dagene hadde vært, samt hva AIM kan gjøre videre.

TOTALEVALUERING

KCCC er svært nødvendig for hele samfunnet i Kamwokya, noe vi fikk bekreftet gjennom å se hvor mange mennesker som får hjelp på klinikken, skolen og ungdomssenteret. Det var tre veldig informative dager med mange sterke inntrykk. Gjennom å være med på mye av arbeidet fikk vi en større forståelse hvordan organisasjonen jobber i praksis. Likevel så er det mulig å forbedre programmet til neste års delegasjon. Det var en del tid som gikk til overfladiske arbeidsoppgaver kun for å få tiden til å gå. Dessuten ble det lite tid hos ungdomssenteret, noe som er synd med tanke på det potensielt sett virker mest aktuelt å få til et prosjekt der. Derfor vil vi anbefale å ha et mer detaljert program, med klare ønsker hva som skal gjøres i løpet av oppholdet der.

Det er store muligheter å bidra med å forbedre klinikken, der først og fremst fødestuen utpeker seg. Her var det bare et par senger, noe som ikke er tilstrekkelig for alle kvinner som møter opp. Et forslag hadde vært å få til et prosjekt som bedrer denne delen av klinikken. Samtidig er det verdt å nevne at vi i årets delegasjon ikke hadde nok kunnskap om medisin, dermed er det noe usikkert hva for langsiktig prosjekt AIM kan gjennomføre på klinikken. Det anbefales å ta kontakt med KCCC tidlig for å få mer innspill på dette.

Det som virker mest aktuelt for neste års delegasjon er å fokusere mer på ungdomssenteret. De når ut til mange mennesker gjennom arbeidet deres, noe som har en positiv påvirkning i hele samfunnet. Likevel ønsker de ansatte å få flere ungdommer til å bli med på disse programmene. Dette er blant annet gjennom å reise rundt til skoler, slummer og andre møtepunkter for å spre informasjon om ungdomssenteret. Som det er nå har ikke organisasjonen kapasitet til å gjennomføre dette på grunn av kostnader. Ved et samarbeid mellom KCCC og AIM hadde det vært mulig å få til et prosjekt som fokuserer på dette.

Kamwokya Primary School

KORT OM SKOLEN

I likhet med KCCC ligger Kamwokya Primary School i Kamwokya slummen et stykke nordøst for sentrum, bare med noen hundre meters avstand mellom de to. Kamwokya Primary School er ikke assosiert med KCCC og den tilhørende KCCC Primary School, men en egen offentlig skole. Vi besøkte skolen én dag og hadde kommunisert med rektoren Jane på e-post for å arrangere besøket. Skolen huser om lag 2000 elever fordelt på to bygg. Disse elevene kommer fra slummen som ligger rundt og er på barneskolenivå (1. Til 7. klasse) samt preschool. Det store antallet elever er en av hovedutfordringene til skolen da det fører til overfylte klasserom. Et tilsynelatende like stort klasserom som vanligvis fyller 25-30 norske elever kunne der ha så mange som over 100 elever. I 1. klasse var det for eksempel to klasserom med 101 elever i hvert. I midten av hovedbygget er det en asfaltert firkantet åpen plass med oppmerkede baner til ulike ballspporter, selv om det ikke fantes mål/kurver og klasserommene med tilhørende vinduer lå rett inntil. “Uteområdet” er et lite areal mellom de to byggene samt noen få lekeapparater og et område mellom inngangen og hovedbygget. Det finnes også et bygg med innlosjering for noen av lærerne, et bygg til vedhogging, og to kantiner med enkelt utsalg.

Den andre hovedutfordringen til skolen er tilknyttet drenering. Når det regner, noe det gjør ofte i Uganda, kommer det nemlig enorme mengder vann ned til skoleområdet og samler seg i og rundt byggene. Skolen ligger plassert slik at det i tillegg kommer søppel flytende ned fra markedet lenger opp, og samlet gir dette en lite sikker og hygienisk barneskole. Et ordentlig dreneringssystem hadde forbedret skolens fasiliteter og elevenes velvære betraktelig.

Under vårt dagsbesøk til Kamwokya Primary School hadde vi et kort uformelt møte med rektoren Jane, fikk en omvisning rundt fasilitetene, hadde interaksjon med elevene, fikk observere/ta del i undervisningsopplegget, og delte ut innkjøpt sportsutstyr. Under møtet snakket vi litt om skolens historie og Lions Clubs involvering i etableringsfasen, og om dagens primære utfordringer. Der kom utfordringene nevnt tidligere tydelig frem. Under omvisningen så vi selv plassmangelen og overfylte klasserom. Likevel gjorde lærerne sitt for å holde et bra undervisningsopplegg, noe vi så da vi fordelte oss i ulike klasserom og tok del i skoletimen. Etter omvisningen var vi også ute blant elevene under et friminutt og så virkelig hvor lite område de 2000 elevene hadde.

Vi avsluttet dagen med å dele ut sportsutstyr vi hadde kjøpt inn dagen før til elevene. Dette bestod av diverse baller (netballer, fotballer, volleyballer og en basketball). Vi fikk deretter spille litt med elevene, noe både vi og dem satte pris på.

LIONS CLUB TIDLIGERE SAMARBEID

Skolen ble i sin tid bygd av en Lions Club delegasjon fra Norge, og det var i stor grad nettopp derfor vi valgte å besøke den. Hovedbygget huser i dag størsteparten av de rundt 2000 elevene som går på skolen. Den andre litt mindre delen ble finansiert av en kanadisk dame.

EVALUERING

Selve hensikten med besøket var som nevnt i stor grad basert på å se Lions Clubs tidligere arbeid og møte administrasjonen og elevene. Derfor har vi ikke gjort noen evaluering i forhold til et eventuelt samarbeid, og heller fokusert på de andre organisasjonene vi besøkte. Dette er en relativt godt fungerende offentlig skole. Hvis fremtidige delegasjoner likevel skulle velge å inngå et samarbeid med Kamwokya Primary School vil i hovedsak et nytt dreneringssystem og utbygging av klasserom være anbefalte fokusområder.

Bilde: En glad gjeng som gleder seg til å leke med det nye sportsutstyret sitt

Bilde: Barna synes det er gøy å bli fotografert i klasserommet

Bilde: Før lunsj skal det vaskes hender av samtlige 2000 elever – dette krever køsystem

The Dream Foundation

KORT OM ORGANISASJONEN

The Dream Foundation ble grunnlagt i 2009 av Isaac Kumuli. Organisasjonens primære fokusområde er å hjelpe barn som lever på gata med å finne fosterfamilier, samt drive læring i forskjellige emner for å styrke barnas kunnskapsnivå. Isaac er grunnlegger og direktør, de øvrige ansatte har ingen spesifisert stilling men bidrar der det trengs. Organisasjonen driver virksomhet på to ulike steder i Kampala og Masaka, og hjelper pr dags dato 120 barn (40 barn i Kampala og 80 barn i Masaka). Barna er i alderen 5 - 17 år.

ORGANISERING

Vi kommuniserte med The Dream Foundation via mail og da stort sett bare hovedsakelig med Isaac. Kommunikasjonen var av god kvalitet, Isaac svarte raskt og utdypende på alle spørsmål vi hadde.

AKTIVITETER

Det første møtet vi hadde med The Dream Foundation fant sted på kontoret deres (et veldig lite rom, inne i organisasjonens tilholdssted - en liten "gårds plass" under åpen himmel) som de leier for 200 000 UGX (ca 481.2 NOK) i måneden. Rundt selve "gårds plassen" hvor barna oppholder seg, bor det mennesker som ikke er tilknyttet organisasjonen. Møtet begynte med at Isaac, som er veldig religiøs, bad en bønn for oss og familiene våre. Vi fikk hilse på Steven, Josephine og Jackie - som er organisasjonens ansatte i Kampala. Vi som gruppe fikk introdusert oss og Isaac fortalte oss om bakgrunnen for etableringen av organisasjonen (dette hadde han også gjort på mail, men siden bare to av oss hadde vært i kontakt med han var det flere som ikke hadde hørt hele historien). Isaac var selv et gatebarn som ung. Da han var fem år ble han og broren kastet på gaten som et resultat av at moren deres nektet å gifte seg med farens brødre etter hans død. Isaacs redning ble femten år gamle Mac, som lærte han kickboksing og hvordan han skulle overleve livet på gaten. Da Isaac avsluttet videregående skole, følte han at hans kall i livet var å hjelpe barn som var i samme situasjon som han selv hadde vært i som ung og han bestemte seg for å etablere The Dream Foundation ("Dream" står for håp/drømmen som et gatebarn har for et bedre og tryggere liv). Isaac er en veldig gavmild person og hadde kjøpt inn gaver som han la utover bordet, hvor vi kunne velge oss en hver for å ta med hjem til Norge. Han hadde i tillegg en ekstra gave til de to av oss som hadde vært i kontakt med han i månedene tidligere, som en takk

for at vi valgte å besøke The Dream Foundation. Disse gavene var litt spesielle, fordi han gav oss tre pakker med bordbrikker og sa “dere skal beholde en selv, de to andre skal dere gi til to personer som har bidratt til at dere fikk mulighet til å komme til Uganda for å hjelpe oss”. Dette understreker filosofien bak The Dream foundation og som han gjentok flere ganger under besøket vårt, at små handlinger kan gi store og viktige ringvirkninger.

Bilde: Isaac Kimuli, grunnlegger

Da det første møtet var ferdig fikk vi møte en hel del av barna. Det var veldig lett å se at barna satte stor pris på Isaac, som satte i gang flere leker og blåste såpebobler. Vi tilbrakte resten av dette første besøket med å leke sammen med barna. Vi fikk være med på en slags “slå - på - ring” og noen av oss i gruppen forsøkte å lære bort “La Macarena” til stor begeistring for barna. Avslutningsvis spurte vi Isaac hva organisasjonen hovedsakelig hadde bruk for, siden vi skulle handle inn litt materiell til neste besøk dagen etterpå.

Vi valgte å dele oss inn i to grupper dagen etter, hvor den ene gruppen handlet inn materialet organisasjonen trengte og den andre gruppen dro for å ha et møte med Isaac. Dette viste seg å være hensiktsmessig og tidsbesparende (fordi handling og kjøring kan ta lang tid i Uganda på grunn av trafikk). Vi anbefaler neste års delegasjon å dele seg opp de gangene det viser seg hensiktsmessig.

De av oss som ikke dro for å handle hadde et lærerikt møte med Isaac. Han fortalte oss om hvilke utfordringer barna står ovenfor på gaten (blant annet vold, kidnapping, voldtekt og sult) og hvordan de jobber for å styrke barna i møte med disse utfordringene. Dette gjøres i form av workshops (hvor de lærer kickboksing og selvforsvar som forebygger vold og voldtekt). Det er flere store slummer i området rundt organisasjonens tilholdssted, og det er hovedsakelig her barna kommer fra. Venner av organisasjonens ansatte tipser om barna som sirkulerer i gaten, og Isaac eller de andre ansatte tar kontakt med barna. Organisasjonens primære arbeid er å finne fosterhjem til barna, som de deretter besøker med jevne mellomrom for å sjekke at barna har det bra.

Organisasjonen har også fokus på å “change their mind”, slik at barna forstår at de kan være en viktig ressurs i samfunnet. I forbindelse med dette holdes det undervisning i matematikk, engelsk, om narkotika, HIV, IKT (Steven underviser i PC i helgene, men den ene PCen de hadde var ødelagt så dette emnet var for tiden lagt på hylla), kunst og håndverk (de lager forskjellige “craft” som selges, dette er også en del av inntektskilden til organisasjonen). På ettermiddagstid når skolen er ferdig for dagen, kan barna komme til organisasjonens tilholdssted for å få hjelp til lekser av organisasjonens ansatte (som stort sett hele tiden befinner seg på området), jobbe sammen i grupper og diskutere det de har lært.

De av oss som dro for å handle materialet organisasjonen trengte, var innom flere butikker. Vi handlet

- tannkrem, tannbørster, dopapir og noen små leker fra ShopRite
- flergangs bind fra Afripads
- blyanter, penner, viskelær, blyantspissere og skrivebøker fra en butikk i Downtown
- diverse fotballer, pumpe, hoppetau og brettspill fra en sportsbutikk

Isaac hadde i forkant av besøket sendt oss en liste over materiell de hadde behov for, men vi ønsket å besøke organisasjonen, skape oss et inntrykk av den og snakke med Isaac før vi bestemte oss for hva vi skulle handle inn. I tillegg til det ovennevnte, stod en PC på listen over ønsket materiell, men det hadde vi ikke tatt med oss fra Norge og det er noe neste års delegasjon kan vurdere.

Organisasjonen finansierer seg på Isaacs inntekt fra hans andre jobb, forskjellig håndverk de selger og donasjoner fra frivillige. Isaac solgte til og med sin egen bil for å kunne drive organisasjonen videre en periode de ikke hadde penger. Frivillige besøker organisasjonen ca 1-2 ganger i året, det henger bilder av frivillige på Isaacs kontor og det finnes bilder av The Dream Foundation på Instagram som er delt av besøkende frivillige.

Bilde: Utdeling av tannbørster og skrivebøker

Bilde: Testing av den nye tannbørsten

Isaac har mange fremtidsplaner for The Dream Foundation og ønsker å utvikle organisasjonen. Han ønsker å kunne undervise i flere praktiske fag, slik at ungdommene kan tilegne seg reelle ferdigheter i et spesifikt emne og dermed ha muligheten til å søke seg jobber relativt raskt eller etablere noe eget. I forbindelse med dette nevnte han frisørfaget og IKT. Han ønsker også å kunne etablere et rehabiliteringssenter for barn som har blitt utsatt for vold og liknende, slik at de kan få muligheten og hjelp til å jobbe seg gjennom traumer. Isaac ønsker også å kjøpe en bil, slik at det blir lettere å komme seg rundt til fosterfamiliene på hjemmebesøk.

TOTALEVALUERING

Vårt inntrykk av The Dream Foundation er positivt, og besøket var en sterk opplevelse. Det var rørende å se og høre hvordan de skaper så positive ringvirkninger for så mange barn, med så lite midler de har tilgjengelige. Vi så umiddelbart at organisasjonen manglet en hel del for å fungere optimalt. Det finnes eksempelvis ikke et sted hvor barna kan trekke inn under tak ved regn eller stekende sol. Et enkelt rom med stoler og bord ville skapt et roligere og bedre læringsmiljø. Et slikt rom ville også gitt barna som enda ikke har fått fosterfamilie en trygg plass å sove om natten. I dag fungerer den åpne gårdsplassen som klasserom, lekeplass og arbeidsplass. Organisasjonens mangel på slike fasiliteter kan forklares ut fra et økonomisk perspektiv, samt at barna hovedsakelig bor hos fosterfamiliene sine (og dermed bare benytter organisasjonens tilholdssted som sosial møteplass for læring og erfaringsutveksling). Vi mener likevel at en enkel oppgradering av fasilitetene i Kampala ville vært hensiktsmessig for barnas læring og trygghet.

Etablering/videreutvikling av undervisningsfag er også et element neste års delegasjon kan vurdere dersom et samarbeid skulle være aktuelt. Dette ville gitt barna muligheter de pr idag ikke har. Steven har kompetansen til å undervise i IKT men mangler PCer. Dersom organisasjonen hadde hatt et undervisningsrom ville det i tillegg vært mulig å oppbevare PC er trygt når de ikke er i bruk (dette kan forsåvidt gjøres på Isaacs kontor).

Det er dog flere elementer vi ikke har hatt mulighet til å studere godt nok i år. Vi har eksempelvis ikke fått besøkt organisasjonens tilholdssted i Masaka, noe vi anbefaler neste års delegasjon å gjøre (det er en ca. 3 timers kjøretur fra Kampala) for å skape et mer helhetlig inntrykk av The Dream Foundation. Fasilitetene i Masaka er ifølge Isaac bedre enn i Kampala, fordi organisasjonen der eier et hus som de har fått gratis (altså har de tak over hodet og tilgang på flere rom). Han fortalte oss at et eventuelt rehabiliteringssenter ville være billigere å etablere i Masaka enn i Kampala, men dette bør vurderes etter å ha besøkt begge stedene. Organisasjonen tilbyr det samme og arbeider på samme måte begge stedene. Vi har ikke deltatt på noen undervisningstimer eller vært med på hjemmebesøk hos fosterfamilie, ei heller møtt noen av dem. Vi har heller ikke fått tilgang til, eller

innsikt i organisasjonens økonomi. Vi vil anbefale neste års delegasjon å be spesifikt om å få være med i en eller flere av undervisningstimene, for å forsikre seg (selv om dette mest sannsynlig gjelder – vi har ingen grunn til ikke å tro det), om at det foregår undervisning. Intensjonene til organisasjonen fremstod i aller høyeste grad som gode, men dette er ikke alltid like lett å avgjøre på de få dagene vi hadde til å bli kjent med organisasjonen.

Det er ingen tvil om at organisasjonen kan få mye hjelp til en relativt liten kostnad og vi håper neste års delegasjon velger å besøke The Dream Foundation.

Youth Alive Uganda

KORT OM ORGANISASJONEN

Youth Alive Uganda ble grunnlagt av en gruppe ungdommer som ønsket bedre muligheter for seg selv og andre i Kamwokya - et fattig distrikt i Kampala med store sosioøkonomiske utfordringer. Sr. Miriam Duggan ble deres mentor, og sammen utviklet dem det vi kjenner i dag som Youth Alive Uganda. Tanken om at mennesker er i stand til å endre holdninger og være løsningsorienterte rundt sine utfordringer er en viktig del av mentaliteten som bygger opp under arbeidet Youth Alive gjennomfører. Sammen med andre frivillige aktører i distriktene utenfor Kampala jobber Youth Alive med å styrke ungdommers muligheter til å arbeide. På ulike ungdomssentre lærer frivillige opp ungdommer i både soft og hard skills. Blant «hard skills» mottar ungdommene opplæring i bedriftsforståelse og etablering. De knytter så ferdighetene fra disse kursene til «soft skills» som går mer ut på yrkesfaglige ferdigheter innenfor blant annet jordbruk, frisør eller mekaniker.

Bilde: AIM-delegasjonen med noen av representantene fra styret i Youth Alive

AKTIVITETER:

Youth Alive var den siste organisasjonen vi besøkte, og vi hadde satt av tre dager – noe som vi gjorde til de aller fleste besøkene. Av og til holdt det med kun én dag, mens i andre tilfeller ble tre dager nesten litt lite. Vi brukte en dag til å bli kjent med organisasjonen og prate med styret om ulike utfordringer som fantes ute i distriktene, i tillegg til å bli kjent med frisørlærlingene. Dag to brukte vi på innkjøp av utstyr til frisørlinjen, og dag tre reiste vi rundt og besøkte ulike ungdomssentre i regi av Youth Alive. Ungdommene som deltar på sentrene var svært dyktige og engasjerte i arbeidet de gjennomførte. Vi lærte blant annet å dyrke sopp – noe som er en god salgsvare på matmarkedene rundt i Kampala. Det finnes mange tilfeller av ungdommer som har gjort det godt på grunnskolenivå og gjerne ønsker å studere videre, men som ikke har råd til videregående eller universitetet. De fleste av ungdommene vi møtte på under besøket til sentrene var nettopp slike. Engasjement de ellers ville ha dedikert til studier, dedikerer de i stedet til arbeidet. Alternativet Youth Alive tilbyr disse ungdommene er utrolig viktig; det motiverer ungdommen til jobbe - danne seg en arbeidsmoral og et levebrød. Spesielt i de ulike sentrene vi besøkte var fellesskapsfølelsen veldig sterk, noe som vi igjen tror motiverer ungdommen til å møte opp og gjøre så godt man kan.

Bilde: «Mushroom-growing»

TOTALEVALUERING:

Arbeidet til Youth Alive har ikke bare vært viktig for Kamwokya, men organisasjonen har også i de senere årene vist seg å være svært viktig for de mindre distriktene rundt Kampala; landsbyer som fort blir glemt og mennesker som befinner seg kritisk nærme grensen for å falle ut av samfunnet. De lokale

representantene som jobber for Youth Alive fanger opp disse menneskene i sine distrikter, og sørger for at informasjon om de ulike sentrene for ungdom og unge voksne blir delt i lokalsamfunnet. Selv om organisjonen i all hovedsak jobber med å styrke kompetanse, arbeidsmoral og tilby opplæring i yrkesfag, jobber de med så mye mer, men som vi hadde trengt mer enn tre dager til å høre om. Organisasjonen har allerede andre partnere som hjelper med å finansiere ulike prosjekt, men vi mener at et samarbeid mellom AIM og Youth Alive ville vært givende for begge parter. Organisasjonens omdømme er svært godt, da de er kjent for å ha en unik tilnærming og metode for arbeidet sitt, noe som har blitt adoptert av andre organisasjoner på tvers av landegrensene i Afrika. Organisasjonen satser på de unge og styrker mennesker som er mest utsatt og sårbare. Vi anbefaler derfor at neste års AIM-delegasjon gjenopptar kontakt med Youth Alive, og presenterer muligheten for et samarbeid. Vi anbefaler at dette gjøres tidlig i planleggingsprosessen slik at organisasjonen får tid til å tenke nøye igjennom hvilke prosjekter AIM kan være en del av, og hjelpe til med å finansiere neste år.

Sanyu Babies' Home

KORT OM ORGANISASJONEN

Sanyu Babies' Home er det eldste «babies' home» i Uganda og ble etablert i 1929 som et hjem som tar vare på forlatte barn i Uganda og prøver å enten gjenforene dem med familie og slektninger eller adoptere dem til trygge familier. De har kapasitet til å ha 50 barn boende i hjemmet, og da vi besøkte dem hadde de 49 barn som var fra et par måneder gamle til rundt 5 år. Totalt har de 41 ansatte som jobber både dags-, kvelds- og nattskift for å passe på barna. Organisasjonen får ingen statlig støtte og er avhengig av donasjoner fra enkeltindivider og bedrifter/andre organisasjoner, samtidig har de også noen egne inntektsgivende kilder som en craft-butikk hvor de selger håndlagde produkter og en bondegård utenfor Kampala som produserer mat til hjemmet. Det er også mulig å jobbe frivillig på hjemmet.

AKTIVITETER

Fredag 2. august dro AIM Uganda-delegasjonen på et relativt spontant besøk til Sanyu Babies' Home i Namirembe. Våre planer om å besøke Hope Centre ble vanskeligere å få til enn tidligere antatt og David (koordinator) arrangerte et møte med Sanyu Babies' Home isteden.

Vi begynte dagen med et kort møte med direktøren Barbra som fortalte oss om Sanyu Babies' Homes bakgrunn og nåværende arbeid. Videre fulgte en omvisning på hjemmet hvor vi fikk mulighet til å møte flere av de ansatte. Lokalene så veldig fine og rene ut og det så ut som de ansatte hadde gode rutiner på ting. Vi fikk også mulighet til å leke med barna, noe som var en fin opplevelse. Etter hvert var det også tid for lunsj og vi bistod med pådekking og hjelp til å mate barna. Etterpå var det sovetid og opprydding av måltidet, da delte vi oss opp hvorav noen hjalp til med legging og andre med rydding.

Vi rundet av dagen tilbake på kontoret til Barbra hvor vi delte tanker og inntrykk av hjemmet vi hadde besøkt. Barbra delte også noen tanker om hvilke pressende behov Sanyu Babies' Home for tiden har og hvordan en eventuell AIM-delegasjon til neste år kunne bistå. Det var hovedsakelig gjennom å renovere taket i hovedbygget, noe de allerede holder på å spare opp penger til, samt å bygge ut hjemmet. Utbyggingen av hjemmet var en mer langsiktig plan hvor de da vil få

mulighet til å ta imot flere barn, men også å leie ut deler av lokalene og få økte inntekter gjennom dette.

For å få et mer helhetlig bilde av organisasjonen brukte vi også en del tid på å stille spørsmål om måten de driver på og hvordan rutinene deres er når det kommer til fosterfamilier og adopsjon. Fosterfamiliene får for eksempel ingen penger og betaler heller ingenting for å være fosterfamilier. Når det kommer til adopsjon driver de kun med adopsjon innad i Uganda med strenge bakgrunnssjekker. Når et barn er adoptert har de oppfølgingsbesøk hver 3. måned gjennom det første året.

Bilde: Leking og TV-titting for lunsj

Bilde: Leggetid for de minste

Bilde: Lokalene til Sanyu Babies' Home

TOTALEVALUERING

Alt i alt synes vi dagen hos Sanyu Babies' Home var en fin opplevelse og at de gjør en ekstremt viktig jobb der. Barna virket i stor grad glade og fornøyde, og de ansatte virket som de trivdes i jobben sin. Sammenlignet med for eksempel The Dream Foundation virker det som Sanyu Babies' Home i stor grad får en del finansiell støtte av andre grupper, individer og organisasjoner. På en annen side nevnte direktøren ofte at vi måtte donere til dem og be alle vi kjente hjemme i Norge om å donere også.

Det var heller ikke alltid like lett å få dem til å svare på spørsmål, for eksempel om hvor mye av utgiftene som går til barna vs. administrasjonen. Vi merket også at måten barna behandles på der er ganske ulikt hva som er praksis i Norge, noe som trolig også skyldes kulturelle forskjeller, men som kan være noe som er verdt å merke seg om fremtidige AIM-delegasjoner velger å samarbeide med Sanyu Babies' Home.

Utover punktene direktøren nevnte om større prosjekter de ønsker støtte til, ville det nok vært mulig å bidra med mindre donasjoner til hjemmet i form av for eksempel barneutstyr, leker o.l. Med tanke på at vi kun tilbrakte én dag kan vi ikke

gi en pekepinn til neste års AIM-delegasjon om de bør gi sin støtte til denne organisasjonen. Hvis de velger å gjenopprette kontakt med Sanyu Babies' Home understreker vi at vi satt igjen med mange spørsmål om de institusjonelle strukturene og noen av pengestrømmene. Vi er derfor ikke overbevist om denne organisasjonen bør få støtte av AIM.

Lederens avsluttende ord

Etter å ha tilbrakt en måned i Kampala er opplevelsene til AIM-delegasjonen Uganda 2019 uten tvil mange, dype og minneverdige. Hovedfokuset vårt har vært å kartlegge potensielle samarbeidspartnere for fremtidige AIM-delegasjoner på en grundig og ærlig måte. Vi har derfor brukt mye tid på å snakke og diskutere med de ulike organisasjonene for å avgjøre i hvor stor grad de trenger vår hjelp, i tillegg til å vurdere bærekraftsspørsmålet i de ulike potensielle prosjektene. Det finnes et flust av NGOs, hjelpeorganisasjoner og andre bistandsaktører i Uganda, da spesielt i og rundt Kampala. En slik type kartleggingsprosess krever derfor en selektiv tilnærming, hvor AIM tar forbehold om at visse elementer skal være tilstede for at samarbeid skal inngås. Ett av de viktigste hovedmålene for AIM er å danne bærekraftige prosjekt som kan leve av seg selv i mange år frem i tid. Dette var følgelig noe som veide mye i samtalene vi hadde med de ulike organisasjonene. Mest tid ble lagt av til vårt hovedprosjekt Commercial Kitchen i samarbeid med Fontes Foundation Uganda, og vi gleder oss til å følge med på utviklingen av dette prosjektet. Vi håper at AIM Uganda 2019 har lagt et solid grunnlag for neste års AIM-delegasjon, slik at de kan inngå gode samarbeid og igangsette, samt videreføre prosjekter som vil gi god nytte i lokalsamfunnene. Vi håper også at vi har representert Lions Club og Aid In Meeting på en respektfull og positiv måte.

Det er ikke å legge under en stol at arbeidet til årets delegasjon var krevende både på et profesjonelt og emosjonelt nivå. Som leder har jeg lært å kjenne seks svært forskjellige og fantastiske mennesker; vi har delt opplevelser som vil prege oss resten av livet, noe jeg tror alle er veldig takknemlige for. Takket være Lions Club Norge og Lions Club International finnes det et program som gir norske unge mennesker muligheten til å oppleve og jobbe med bistandsarbeid på nært hold, og de mange erfaringene dette bringer med seg. Vi ønsker neste års delegasjon lykke til med reisen og arbeidet videre.

Pia Malene Andersen
Leder av AIM-delegasjonen til Uganda 2019

ORGANISASJONENES KONTAKTINFO

Fontes Foundation Uganda

Direktør: Juliane Granly

juliane.granly@fontes.no

Tel: +256 706 978765

Kampala School For the Physically Handicapped

Direktør: Mrs. Mwesigwa Joy

kschfph@gmail.com

Tel: +265 701696522

Beliggenhet: Mengo, Balintuma Road, omtrent 4 kilometer fra sentrum i Kampala.

Kamwokya Christian Caring Community

Direktør: Francis Mbaziira

Programansvarlig: Nelson Seruma

kamccc@kamccc.org

The Dream Foundation

Grunnlegger: Isaac Kimuli

tdfuganda@gmail.com

Youth Alive

Direktør: James Byarugaba

info@youthaliveuganda.org

Sanyu Babies Home

Direktør: Barbra Nankya

Sanyubabhome1@gmail.com

+256 41 4274032

David Mutiyasa

AIM-delegasjonens kontaktperson

Spice of Life

mutayisamudoola@gmail.com

Tel: +256 772 440140

Vi anbefaler å laste ned WhatsApp for å effektivisere kommunikasjonen med de ulike organisasjonene.

